

ПАВУК

із нагоди 110-річчя з дня нар. Г. Верьовки] // КіЖ. — 2006. — 8 лют.; Коценько О. “Мамо, мамо, вічна і кохана” // Сільс. вісті. — 2008. — 22 трав.; Іванова Я. “Ми діти твої, Україно” // Україна молода. — 2009. — 12 берез.; Самофалов В., Шулікін Д. Примиріться сини // Освіта України. — 2010. — 18 берез.; Самофалов В. Згадаймо митця // УМГ. — 2012. — Лип.—верес., № 3; Народний хор КНУКіМ <http://www.pisni.org.ua/persons/1815.html>; Кафедра народного пісенного виконавства та фольклору http://www.knukim.edu.ua/inst_arts_folkarts.htm

Р. Гусак

ПАВУК (Паук, Pauk) Олександр (4.10.1945, м. Торонто, Канада) — композитор, диригент, педагог. Лауреат “Arts Molson Prize” (2007, Канада). Музикант року (1999, за версією Асоціації музикантів Торонто). Володар премій Vida Peene Fund Award (2005), SOCAN, Chalmers Awards, 3-х нагород лейтенант-губернатора. Член і кол. президент Канад. ліги композиторів (The Canadian League of Composers). Член Канад. муз. центру (Canadian Music Centre). Закін. муз. студії муз. ф-ту Торонтського ун-ту (1971). Упродовж 2-х років був учасником Ontario Arts Council’s Conductor’s Workshop. Згодом студіював диригування в Toho Gakuen School of Music у Токіо. Продовжив студії в Європі (за грантом від Canada Council). 1975—80 — викл. Vancouver Community College. Дириг. симф. оркестрів: Торонтського, Ванкуверського та Вінніпезького; Ванкувер. молодіж. і Канад. нац. молодіж., Ванкувер. радіо, Гамільтонтонської філарм. та ін. Засн. і кер. ансамблів сучас. музики: “Array”, “Days”, “Months”, “Years to Come”, згодом орк. “Esprit Contemporain” (1983) у Торонто, який виконував переважно нові твори канад. авторів. Має числ. записи на відео й DVD. Автор освіт. програм “Toward a Living Art”, креативн. і творч. програми лідерства “Creative Sparks”, інформац.-попул. ініціативи міждисциплінар. мистецтва й мультимед. проектів. “Esprit Orchestra” п/к П. популяризує канад. музику в Канаді та за її межами. Кожен концерт записано на радіо СВС. П. — муз. кер. і диригент фест. нової канад. музики “Satori”. Як композитор працює в симф. і кам.-інстр. жанрах, пише музику для кіно, т-ру, радіофонічні монтажі. Досвід диригента експеримент. ансамблів вплинув на його стиль, позначений синтезом видів мистецтв, експериментами з різними складами (у т. ч. електроакустичних інстр.). Звертається до нар. ритмів, часто до ударних інстр. (цимбали, гонг, там-там тощо). Здебільшого пише адресно, зокр. Концерт для 2-х фп. з орк. — для фп. дуету “Duo Turgeon”, Концерт для арфи з орк. — для арфістки Е. Гудмаан, фл. Квінтет — для флейтиста Р. Ейткена з “Cuarteto Latinoamericano”. Найпомітніші композиції ост. років: “Touch Piece” — мультимед. опус для вел. орк., де поєднано 16-канал. об’єм. звук з електроакустичним і звуками природи, змінено орк. звучання, що проектується з динаміків і поєднується з мультіекранним відео природи й Космосу, тканинами, спец. скульптурами, театр. освітленням;

О. Павук

“Farewell to Heaven” (“Прощання з Небес”) — орк. композиція для індійськ. компанії танцю “Menaka Thakkar Indian Dance Company”, де змішуються муз. елементи Півд.-Схід. Азії і Заходу.

Тв.: для симф. орк. — “Fragmentation” (1971), “The Scrool” (1974), “Solari” (1977), “Echo Spirit Isle” (1983), “Mirage” (1984), “Split Seconds” (1988), “Cosmos” (1988); інстр.-анс. твори — “Magaru” (1973), “Beyond” (1976), “Water from the moon” (1986), “The Seventh aura” (1986), “Entities of night” (1987), “Flames and crystals” (1988), “Tucume” (1988), “Prisma” (1974); для фп. — “Legend of the raven” (1981); для 2-х фп. — “Nebulae” (1981); солоспіви тощо.

Літ.: Жук Л. Фортепіанні твори композиторів українського походження в Канаді і США: Дис. ...докт. філософії з музикології. — Мюнхен, 2007; Карась Г. Музична культура української діаспори у світовому часопросторі ХХ століття. — Ів.-Франківськ, 2012; Alex Pauk: Biography // www.espritorchestra.com/media/AlexPaukBIO_LONG.pdf.

Г. Карась

ПАГАНЕЛЛІ (Paganelli) Вікторія (2-а пол. 19 ст.) — оперна співачка (меццо-сопрано). За походженням італійка. У серп. 1897 гастролювала в т-рі київ. саду “Шато де флер” у складі італ. опер. трупи Луковича. Брала участь в операх “Аїда” Дж. Верді, “Фауст” Ш. Гуно. Жвавою натхненною грою було позначено виконання партії Маддалени (“Ріголетто” Дж. Верді). Влітку—восени 1898 разом зі сформованим у Херсоні Тов-вом італ. оперн. артистів здійснила гастрол. поїздку по Криму (Євпаторія, Сімферополь, Севастополь, Ялта).

Літ.: Чечотт В. Спектакли италийской оперы // Киевлянин. — 1897. — 11 авг.; [Б. л.]. Сад “Шато-де-флер” // Жизнь и искусство (Київ). — 1897. — 12 авг.; Вах Л. Н. Письма музыкального профана // Киев. слово. — 1897. — 15 авг.; [Б. л.]. На днях выехало в Крым... // Театр и искусство (С.-Петербург). — 1898. — 9 авг.

М. Варварцев

ПАГАНИ (Pagani) Джованні (Іван Гіацинтовиц) (кін. 19 — поч. 20 ст.) — диригент, антрепренер, муз.-громад. діяч. За походженням італієць. 1887 працював у київ. Міськ. т-рі капель-мейстером в антрепризі Й. Сетова, де звернув на себе увагу постановкою оперет (“Ніч у Венеції” Й. Штрауса та ін.), італ. опери-буф “Колумелла в будинку божевільних” (прем’єра 3 лют. 1889) тощо. Від жовт. 1889 керував оркестром із 53-х інструменталістів у одес. Італ. опері. Поставив опери “Отелло” Дж. Верді, “Жидівка” Ф. Галеві, “Фаворитка” Г. Доницетті, “Дінора” Дж. Мейсера. 1892 повернувся до Києва, де диригував операми “Руслан і Людмила” М. Глінки, “Хованщина” М. Мусоргського (київ. прем’єра), “Демон” Ант. Рубінштейна, “Опричник” П. Чайковського, “Аїда” й “Ріголетто” Дж. Верді, “Гугеноти” Дж. Мейсера, “Лючія ді Ламмермур” Г. Доницетті, “Кармен” Ж. Бізе, “Паяци” Р. Леонкавалло. Регулярно виступав у муз. вечорах. Після смерті Й. Сетова (1893) перебрав на себе фактичне керівництво